

CONCEPTE FUNDAMENTALE ÎN PEDAGOGIE

Sorin CRISTEA

CONTINUTURILE ȘI FORMELE GENERALE ALE EDUCAȚIEI

4

DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

SORIN CRISTEA

CONȚINUTURILE ȘI
FORMELE GENERALE
ALE EDUCAȚIEI

volumul

4

CUPRINS

ARGUMENT	5
----------------	---

Capitolul 1

Definirea conținuturilor generale ale educației la nivel de concept pedagogic fundamental	15
1.1. Identificarea și definirea conținuturilor generale ale educației	15
1.2. Conținuturile generale ale educației din perspectiva paradigmăi curriculumului	19

Capitolul 2

Caracteristicile principale ale conținuturilor generale ale educației.....	21
2.1. Evidențierea caracteristicilor principale ale conținuturilor generale ale educației.....	21
2.2. „Noile educații” – conținuturi particulare ale educației în secolul XXI	28

Capitolul 3

Analiza conținuturilor generale ale educației din perspectiva paradigmăi curriculumului.....	41
3.1. Criterii de definire a conținuturilor generale ale educației.....	41
3.2. Analiza conținuturilor generale ale educației la nivel de model-ideal	45
3.2.1. Educația morală	46
3.2.2. Educația intelectuală.....	56
3.2.3. Educația tehnologică	75
3.2.4. Educația estetică	87
3.2.5. Educația psihofizică	94
CONCLUZIE.....	103
3.3. Abordarea globală a conținuturilor generale ale educației la nivel de model-ideal.....	103

Capitolul 4

Definirea formelor generale ale educației la nivel de concept pedagogic fundamental	109
4.1. Definirea formelor generale ale educației	109
4.2. Clasificarea formelor generale ale educației	111

Capitolul 5

Analiza formelor generale ale educației.....	115
5.1. <i>Educația formală</i>	115
5.2. <i>Educația nonformală.....</i>	119
5.3. <i>Educația informală.....</i>	125

Capitolul 6

Relațiile dintre formele generale ale educației la nivel de <i>model-ideal</i>	131
6.1. Tipul de relație necesar între cele trei <i>forme generale ale educației.....</i>	131
6.2. Un <i>model-ideal</i> de analiză a relațiilor dintre formele generale ale educației.....	134

BIBLIOGRAFIE..... 145

APLICAȚII (Prof. dr. Mirela Mihăescu).....	149
I. PROIECTAREA APLICAȚIILOR.....	149
I. EDUCATIA INTELECTUALĂ	149
I.1. Exemplificări ale educației intelectuale la nivelul proiectării pedagogice, în contextul educației formale	150
I.1.1. Obiectivul pedagogic general al educației intelectuale	150
I.1.2. Obiectivele specifice ale educației intelectuale.....	150
I.1.2.1. Exemple – La nivelul învățământului primar.....	151
I.1.3. Obiectivele concrete ale educației intelectuale.....	152
I.1.4. Valorificarea educației intelectuale la nivel teoretic și practic	153
I.1.4.1. Valorificarea educației intelectuale la nivel formal	153
I.2. Valorificarea educației intelectuale la nivel nonformal și informal	156
I.2.1. Exemple de activități extrașcolare care vizează educația intelectuală la nivelul învățământului primar	156
I.2.2. Modalități de implicare a educației informale în realizarea educației intelectuale la nivelul învățământului primar	156

II. EDUCAȚIA MORALĂ	157
II.1. Exemplificări ale educației morale la nivelul proiectării pedagogice, în contextul educației formale	157
II.1.1. Obiectivul pedagogic general al educației morale	157
II.1.2. Obiectivele specifice ale educației morale	158
II.1.2.1. Exemple – La nivelul învățământului primar.....	158
II.1.3. Obiectivele concrete ale educației morale	159
II.1.4. Valorificarea educației morale la nivel teoretic și practic	160
II.2. Valorificarea educației morale la nivel nonformal și informal	163
II.2.1. Exemple de activități extrașcolare care vizează formarea atitudinilor morale la nivelul învățământului primar	163
II.2.2. Modalități de implicare a educației informale în formarea atitudinilor morale la nivelul învățământului primar	164
III. EDUCAȚIA TEHNOLOGICĂ	165
III.1. Exemplificări ale educației tehnologice la nivelul proiectării pedagogice, în contextul educației formale	165
III.1.1. Obiectivul pedagogic general al educației tehnologice	165
III.1.2. Obiectivele specifice ale educației tehnologice	166
III.1.2.1. Exemple – La nivelul învățământului primar.....	166
III.1.3. Obiectivele concrete ale educației tehnologice	166
III.1.4. Valorificarea educației tehnologice la nivel teoretic și practic	167
III.2. Valorificarea educației tehnologice la nivel nonformal și informal	168
III.2.1. Exemple de activități extrașcolare care vizează educația tehnologică la nivelul învățământului primar	168
III.2.2. Modalități de implicare a educației informale în realizarea educației tehnologice la nivelul învățământului primar	169

IV. EDUCAȚIA ESTETICĂ.....	170
IV.1. Exemplificări ale educației estetice la nivelul proiectării pedagogice, în contextul educației formale	170
IV.1.1. Obiectivul pedagogic general al educației estetice.....	170
IV.1.2. Obiectivele specifice ale educației estetice.....	171
IV.1.2.1. Exemple – La nivelul învățământului primar.....	171
IV.1.3. Obiectivele concrete ale educației estetice	172
IV.1.4. Valorificarea educației estetice la nivel teoretic și practic.....	173
IV.2. Valorificarea educației estetice la nivel nonformal și informal	175
IV.2.1. Exemple de activități extrașcolare care vizează educația estetică la nivelul învățământului primar	175
IV.2.2. Modalități de implicare a educației informale în realizarea educației estetice la nivelul învățământului primar.....	176
V. EDUCATIA PSIHOFIZICĂ.....	176
V.1. Exemplificări ale educației psihofizice la nivelul proiectării pedagogice, în contextul educației formale	177
V.1.1. Obiectivul pedagogic general al educației psihofizice.....	177
V.1.2. Obiectivele specifice ale educației psihofizice	178
V.1.2.1. Exemple – La nivelul învățământului primar.....	178
V.1.3. Obiectivele concrete ale educației psihofizice	179
V.1.4. Valorificarea educației psihofizice la nivel teoretic și practic	180
V.2. Valorificarea educației psihofizice la nivel nonformal și informal	182
V.2.1. Exemple de activități extrașcolare care vizează educația psihofizică la nivelul învățământului primar.....	182
V.2.2. Modalități de implicare a educației informale în realizarea educației psihofizice la nivelul învățământului primar.....	182

Capitolul 1

Definirea conținuturilor generale ale educației la nivel de concept pedagogic fundamental

În cadrul acestui prim capitol ne propunem două obiective: a) să stabilim criteriile epistemologice necesare pentru identificarea și definirea conținuturilor generale ale educației la nivel de concept pedagogic fundamental; b) să definim conținuturile generale ale educației pe baza criteriilor epistemologice asumate din perspectiva paradigmii *curriculumului*.

1.1. Identificarea și definirea conținuturilor generale ale educației

Conținuturile generale ale educației reprezintă dimensiunile valorice generale promovate la nivelul activității de educație, determinate din perspectivă istorică și logistică. Ambele perspective confirmă cerința epistemologică fundamentală impusă științelor socioumane, semnalată de Jean Piaget (Jean Piaget, 1970), care vizează îmbinarea a două căi de cunoaștere: a) *genetică* (istorică), necesară, în cazul nostru, pentru identificarea conținuturilor generale ale educației, consacrate sub diferite formule și accente de-a lungul istoriei; b) *logistică*, necesară, în cazul nostru, pentru fixarea cadrului axiomatic al conținuturilor generale ale educației, elaborat în contextul paradigmii *curriculumului*, afirmată istoric ca paradigmă a *pedagogiei postmoderne*, în *societatea postmodernă, informațională*, bazată pe cunoaștere (vezi Sorin Cristea, în Ion

Negreț-Dobridor, coordonare generală, vol. I, partea a II-a, 2015, pp. 108-115).

Din **perspectivă istorică**, putem identifica patru etape de evoluție a *conținuturilor generale ale educației*, care confirmă existența celor cinci *dimensiuni valorice* ale activității de educație consacrate, până în prezent, în variante specifice impuse de paradigmă *curriculumului*.

În etapa *pedagogiei premoderne, preștiințifică, tradițională, conținuturile generale ale educației* sunt promovate în limitele paradigmelor *magistrocentriste*. Sunt avute în vedere în mod special *educația moral-religioasă* (cu conținut predominant *religios*) și *educația intelectuală* (abordată în mod unilateral, dirijist).

În etapa de debut a *pedagogiei moderne, științifică*, lansată la granița dintre secolele XIX-XX, prin mișcarea „*Educația Nouă*”, *conținuturile generale ale educației* sunt promovate în contextul valorificării laturilor *umaniste* ale educației (educația estetică, educația fizică) – susținute din perspectiva *paradigmei psihologice* – și a unei laturi aplicative (*educația profesională*), necesară în cadrul *societății industrializate*, aflată în fază de ascensiune, susținută din perspectiva *paradigmei sociologice*.

În etapa de *afirmare a pedagogiei moderne, științifică*, dezvoltată la mijlocul secolului XX, prin contribuția celor două paradigmă (*psihologică – sociologică*), *conținuturile generale ale educației* sunt promovate la nivelul unui *model clasic al laturilor educației*, care pune accent pe asigurarea articulațiilor necesare între *educația: intelectuală – morală – profesională – estetică – corporală* (vezi René Hubert, 1965).

În etapa *pedagogiei postmoderne, științifică*, dezvoltată după anii 1950-1960, din perspectiva *paradigmei curriculumului* (care vizează rezolvarea conflictului istoric dintre abordarea *psihologică – sociologică* a *educației*), *conținuturile generale ale educației* sunt redefinite în funcție de *obiectivele generale* proiectate pe baza unor *valori pedagogice generale*, determinate *psihologic* și *social* la nivel de *cerințe general-umane* (morale, intelectuale, tehnologice,

estetice, psihofizice), cu *deschideri multiple spre „noile educații”* (educația ecologică, educația demografică etc.), afirmate ca răspunsuri la provocările lumii contemporane (în calitate de *conținuturi particulare ale educației*, subordonate *conținuturilor generale ale educației*, raportate la *conținuturile generale ale educație în context deschis*) (vezi Sorin Cristea, 2010, George Văideanu, 1988, 1996).

Din ***perspectivă logistică***, perspectivă complementară cu cea ***istorică***, devine posibilă *definirea conținuturilor generale ale educației la nivel de concept pedagogic fundamental*. În acest cadru epistemologic, este confirmat *modelul pentagonal* de definire a *conținuturilor generale ale educației*, ca *laturi sau ca discipline educative*, exprimate în termeni de *educație intelectuală – educație morală – educație profesională – educație estetică – educație corporală (fizică)* (vezi René Hubert, 1965). Paradigma *curriculumului impune*: a) *redefinirea conținuturilor generale ale educației din perspectivă globală, psihosocială, în raport de valorile pedagogice generale, determinate social, reflectate ca cerințe umane generale, determinante psihologice*; b) *reordonarea conținuturilor generale ale educației în raport de importanța pedagogică și de evoluția lor istorică*.

Redefinirea conținuturilor generale ale educației este impusă epistemologic prin evidențierea importanței valorilor pedagogice generale – determinate social, reflectate ca cerințe psihologice individuale, generale – aflate la baza construcției obiectivelor generale (și specifice) care vizează formarea-dezvoltarea conștiinței psihosociale morale, intelectuale etc.

Reordonarea conținuturilor generale ale educației este impusă epistemologic prin: a) *plasarea educației morale pe o poziție prioritară argumentată istoric (ca prim conținut general, afirmat istoric în termeni de educație moral-religioasă) și logic, ca dimensiune generală a educației de maximă extindere și profunzime; b) *abordarea educației aplicate (profesionale) și a educației fizice (corporale) dintr-o perspectivă mai largă, adaptată**

la evoluția valorilor pedagogice aflate la baza proiectării lor în societatea postmodernă: b-1) utilitatea adevărului științific aplicat – care solicită tratarea educației aplicate (profesională) ca educație tehnologică (educație intelectuală aplicată); b-2) sănătatea psihică și fizică – care solicită tratarea educației fizice (corporale) ca educație psihofizică.

Corelarea celor două perspective, istorică și logistică, permite **definirea conținuturilor generale ale educației** la nivel de **concept pedagogic fundamental**, stabilizat epistemologic și deschis, din punct de vedere psihologic și social, ca expresie pedagogică a unor *cerințe individuale și valori sociale – generale*. Avem în vedere *valorile pedagogice generale* – determinate *social și psihologic* (reflectate și ca *cerințe individuale*):

- a) *Binele moral*, aflat la baza construcției obiectivului general al *educației morale* – care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței pedagogice morale*;
- b) *Adevărul științific*, aflat la baza construcției obiectivului general al *educației intelectuale* – care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței pedagogice intelectuale*;
- c) *Utilitatea adevărului științific aplicat*, aflată la baza construcției obiectivului general al *educației tehnologice* – care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței pedagogice tehnologice*;
- d) *Frumosul* (din artă, natură, societate), aflat la baza construcției obiectivului general al *educației estetice* – care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței pedagogice estetice*;
- e) *Sănătatea psihică și fizică*, aflată la baza construcției obiectivului general al *educației psihofizice* – care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței pedagogice psihofizice*.

Conținuturile generale ale educației, definite la nivel de **concept pedagogic fundamental**, reprezintă dimensiunile generale ale activității de educație, fixate conform valorilor pedagogice generale, determinate *social*, reflectate *psihologic*, ca *cerințe individuale*, general-umane, aflate la baza construcției obiectivelor generale care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței pedagogice: morale, intelectuale, tehnologice, estetice, psihofizice*.

1.2. Conținuturile generale ale educației din perspectiva paradigmelor curriculumului

Din perspectiva paradigmelor *curriculumului*, *conținuturile generale ale educației* trebuie definite în funcție de *obiectivele generale* promovate la scara sistemului și a procesului de învățământ, construite pe baza *valorilor pedagogice generale determinate social și psihologic*, angajate la nivel de *cerințe general-umane*.

În contextul istoric și epistemologic al paradigmelor *curriculumului*, *conținuturile generale ale educației*: **a)** definesc *valorile pedagogice generale*, determinate *social*, reflectate *psihologic* ca cerințe individuale, general-umane, angajate *teleologic* prin intermediul unor *obiective generale*, proiectate la nivel de *educație*: morală, intelectuală, tehnologică, estetică, psihofizică; **b)** îndeplinește *o funcție centrală* – fundamentarea dimensiunii *axiologice* a activității de educație – căreia îi corespunde *o structură bazată pe corelația necesară* între cele două laturi ale *valorii pedagogice*: *socială* (exprimată ca *cerință socială generală*) – *psihologică* (exprimată ca *cerință individuală – general-umană*); **c)** susțin o componentă a unei *axiome a educației* – „*axiomă valorificării tuturor conținuturilor și formelor generale ale educației (morale, intelectuale, tehnologice, estetice, psihofizice; formale, nonformale, informale)*, la nivelul oricărei activități de educație, în perspectiva educației permanente” (Sorin Cristea, 2016b, p. 24).

Definițiile celor cinci conținuturi generale ale educației, realizate din perspectiva istorică a paradigmelor *curriculumului*, fixează cadrul *epistemologic*, conturat anterior, la nivelul *valorilor pedagogice generale*, determinate *social și psihologic*, aflate la baza *obiectivelor generale*, proiectate pe termen lung.

Educația morală definește un *conținut general al educației* proiectat în funcție de *valoarea binelui moral*, determinată *social și psihologic*, la nivel de *cerință general-umană*, aflată la

baza construcției *obiectivului general* care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței morale* a personalității *educatului* (elevului, studentului etc.).

Educația intelectuală definește un *conținut general al educației* proiectat în funcție de *valoarea adevărului științific*, determinată *social și psihologic*, la nivel de *cerință general-umană*, aflată la baza construcției *obiectivului general* care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței intelectuale* a personalității *educatului* (elevului, studentului etc.).

Educația tehnologică definește un *conținut general al educației* proiectat în funcție de *valoarea utilității adevărului științific*, determinată *social și psihologic*, la nivel de *cerință general-umană*, aflată la baza construcției *obiectivului general* care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței tehnologice* a personalității *educatului* (elevului, studentului etc.).

Educația estetică definește un *conținut general al educației* proiectat în funcție de *valoarea frumosului*, determinată *social și psihologic*, la nivel de *cerință general-umană*, aflată la baza construcției *obiectivului general* care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței estetice* a personalității *educatului* (elevului, studentului etc.).

Educația psihofizică definește un *conținut general al educației* proiectat în funcție de *valoarea sănătății psihice și fizice*, determinată *social și psihologic*, la nivel de *cerință general-umană*, aflată la baza construcției *obiectivului general* care vizează *formarea-dezvoltarea conștiinței psihofizice* a personalității *educatului* (elevului, studentului etc.).

În cadrul fiecărui *conținut general al educației*, în funcție de *obiectivele specifice* proiectate, sunt promovate mai multe *conținuturi particulare ale educației*, condiționate de evoluția domeniului (educației morale, intelectuale etc.) și de dinamica afirmării „noilor educații”, de la *educația ecologică* la *educația interculturală*, de la *educația demografică* la *educația economică/antreprenorială*, de la *educația sanitată modernă* la *educația nutrițională modernă* etc.